

2. Второто правно основание е изведено от недостатъчност на мотивите, от противоречивост и нарушение на задължението за разглеждане на всички релевантни фактически и правни обстоятелства с оглед на констатацията, че арбитражното споразумение дефинира „ясни и обективни параметри“, които „ограничават дискреционната власт на арбитражите“ и имат за „логична последица“ определената крайна цена на електрическата енергия.
3. Третото правно основание е изведено от явна правна грешка в тълкуването и прилагането на критерия за осведомения частен инвеститор и на член 107, параграф 1 и член 108, параграф 2 ДФЕС, що се отнася до констатацията, че определената с решението на арбитражния съд цена на електрическата енергия представлява „логична последица на правилно определените в арбитражното споразумение параметри“.
4. Четвъртото правно основание е изведено от явна правна грешка в тълкуването и прилагането на членове 107 и 108 ДФЕС, що се отнася до констатацията, че Комисията не е била длъжна да извършва сложни икономически оценки, както и от явна правна грешка и явна грешка в преценката на фактите, тъй като Комисията не е разгледала въпроси, които са решаващи, за да се установи наличие или липса на държавна помощ.
5. Петото правно основание е изведено от явна правна грешка в прилагането на член 107, параграф 1 и член 108, параграф 2 ДФЕС и от явна грешка в преценката на фактите, що се отнася до прилагането на принципа на осведомения частен инвеститор в условията на пазарна икономика.
6. Шестото правно основание е изведено от явна правна грешка в тълкуването и прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, от нарушение на задължението за излагане на достатъчни мотиви и от явна грешка в преценката на фактите по отношение на решението на Комисията да не провежда по-нататъшни разследвания по жалбата на DEI от 2012 г. съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС въз основа на приетото от нея, че същата „е с отпаднал предмет“ вследствие на приемането на Решение 1/2013 на арбитражния съд.

Жалба, подадена на 2 юли 2015 г. — Allergopharma/Комисия

(Дело T-354/15)

(2015/C 328/10)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Allergopharma GmbH & Co. KG (Рейнбек, Германия) (представители: Rechtsanwälte T. Müller-Ibold и F.-C. Laprévote)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на Комисията от 27 март 2015 г. за одобряване на схема за помощи в полза на германски фармацевтични предприятия във финансови затруднения под формата на освобождаване от задължителни отстъпки на производителите (SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP),
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: допускане на грешка при правоприлагането и нарушаване на Договора, на забраната за допускане на дискриминация и на принципа на оправданите правни очаквания, тъй като не са взети предвид Насоките за оздравяване и реструктуриране ⁽¹⁾.

- С първото основание се твърди, че с решението се нарушават общите принципи на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания и се допуска грешка при правоприлагането, доколкото това решение се отклонява по недопустим начин от обвързващите Насоки за оздравяване и реструктуриране, независимо че подобно отклоняване не е предвидено в самите насоки. Погрешно бил обоснован изводът, че освобождаванията нямали за цел да задържат изкуствено на пазара неефективните предприятия, поради факта че: (i) се правела разлика между ефективни и неефективни предприятия, независимо че Насоките не допусkali такова разграничение, и (ii) основополагащото разбиране на Комисията за „ефективност“ не било съвместимо с основните принципи на правото относно държавните помощи.
2. Второ основание: допускане на грешка при правоприлагането, на фактически пропуск и на очевидна грешка в преценката при прилагането на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС
- С второто основание се посочва, че дори и ако се допусне, че Комисията може да прецени случаите на освобождаване, като приложи пряко критерия по член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, в решението са допуснати редица грешки при правоприлагането и очевидни грешки при преценката, тъй като то не определяло ясно целта на помощите, а в него дори не се посочвало защо помощите са необходими, за да може да се постигне поставената цел. Според жалбоподателя Комисията оставя без разглеждане обстоятелството, че според съдебната практика одобрената оперативна помощ за предприятия в затруднено положение по принцип не била подходяща за постигането на цели от общ интерес, както и че освобождаванията нямали никакъв стимулиращ ефект.
3. Трето основание: нарушение на съществени процесуални гаранции, както и на правото на изслушване
- С третото основание се посочва, че като нарушава правото на изслушване и установените в член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽²⁾ процесуалните гаранции, обжалваното решение далеч надхвърля изсяняването на въпросите, повдигнати в първоначалното решение. От една страна, в обжалваното решение се правел изводът, че не е уместно държавните помощи да се преценяват въз основа на критериите, установени в Насоките за оздравяване и реструктуриране, докато в първоначалното решение се подчертава, че тези насоки са „единственото правно основание за съгласуваността с вътрешния пазар“. От друга страна, в обжалваното решение се стигало до извода, че по изключение било уместно да се прецени съгласуваността на държавните помощи пряко въз основата на критерия, установен в член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, макар че в първоначалното решение по никакъв начин не се допуска подобна възможност. В резултат на това жалбоподателят бил лишен от възможността да вземе становище по тези въпроси, които в крайна сметка били от решаващо значение за Комисията.
4. Четвърто основание: нарушение на задължението за мотивиране
- С четвъртото основание се твърди, че обжалваното решение страдало от тежки пороци при мотивирането, тъй като по редица въпроси Комисията не посочила логични съображения. Липсвало логично обосноваване по-специално (i) относно прилагането на дерогацията по член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и (ii) относно изключителни обстоятелства, които биха обосновали отпускането на държавна помощ в случай като настоящия.

⁽¹⁾ Насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ 2004, С 244, стр. 2)

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 14 юли 2015 г. — DIMA Verwaltungs/CXВП (Форма на контейнер)

(Дело T-383/15)

(2015/C 328/11)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: DIMA Verwaltungs GmbH (Хамбург, Германия) (представител: T. Kerkhoff, адвокат)